

Ayhan Gökhan

PASSIÓ-KÓRHÁZ

„Miért pont én?”
(Ferenc pápa)

Szócs Géza emlékére

Krisztus meghal a kereszten

A színpadon egymástól kis távolságban elhelyezett, sötét és világos, gömb alakú tárgy, kevés fény éri. Valaki bejön, és a két tárgyra leplet terít, óvatosan megigazítja az éleken. Kimegy.

a kórházárookban talált gyerek arcát zárójelentésként megmutatom.
diagnózisa van róla, hogy élt,
meghatározott bizonyítéka
kitört fog, sérült száj, lehunyt szem,
maradványok tapogatják a létezést,
létezésem, mint árkon esett sebek:

vedd be szépen.

bevettem.

bevetted?

letelt seb a Hold,
letelt seb az Ég,

letelt seb a méh?

letelt seb a csikló?

kereszthez hasonló
elágazás-torpant
életem, továbblépést

meg-nem-talált
harminchárom éves testem,

letelt seb a Hold és letelt seb az Ég?

letelt seb a csukló?

ebben a kórházban
megromlott minden gyógyszer,
meghalt minden szappan.

gyógyszer,
mint bizalom fogyott el,
gyógyszer,

bizalmatlan tisztítószer?

férkőzésem a világhoz
sebátültetett,

csuklómozgásod seb,

a halálraítélt utolsó vacsoráján
kenyér és bor nem stimmelt.

a halottszállító kamion
tiszteletadást követelt,
mozgott benne a zsák,
műanyaggá bomlott sirály a parton.

ezt a nőt meg
ki engedte be?

nyíljon meg kórházi zsák,
mint méh,
végy ki tapogatást, érintést,

féltékeny másolat a büntudat,
elférhet?

harminchárom éves fiú,
női kéz arc maradt
semleges az évek alatt,

harminchárom éves lány,
Eros maradéka:
magzattartomány.

Cirenei Simon segít Krisztusnak a keresztet hordozni

A jelenetben a keresztet átveszi Krisztustól egy mentős, majd a mentőstől egy ápoló, az ápolótól egy szőlőműves, a szőlőművestől a tékozló fiú testvére, a tékozló fiú testvérétől a vőlegény, a vőlegénytől Krisztus, Krisztustól Cirenei Simon.

Simon,

csendben vagy, mint egy kórterem.

belém fektették a felejtést.

csendben vagy, mint egy kórterem.

belém fektették a felejtést.

ne ébreszd fel.

legyek csendben?

csend legyen!

mi jut eszedbe,
vállból emelsz fel?

önköltségből?
a domb a készülettől megöregedett.

Simon, te vagy az?

én vagyok, Uram.

Simon, te vagy az?

én vagyok, Uram.

megemeled?

mi sem természetesebb.

Krisztus vállára veszi a keresztet

mentősziréna hangjára alszom el,

mentős férfiak

altató hangja álmom hozza,

mentős férfiak

kórtermek titokzatos ajtaja felől hangja,

mentős férfiak

pára felszáll reggeli folyó kifutója felől.

mentős férfiak mentőkocsijából
figyel várakozást,
tömegben strasbourggi Júdást.

a lakosság,
a lakosság
ingyen elfogadta a látványt.

ingyen elfogadta a konfliktust

a lakosság.
nyilvánosság
a siker intimitása.

nyilvánosság
a konfliktus.

a mentős, mint köpenybe bújt útjelzőtábla,

meg ne feledkezzen,

meg ne feledkezzen:
van egy:

egy van,
és kezdjen
történetében valamit vele,

ez egy bíróság,
fogadd el,

a látványt?

a törvényt
fogadd el,

elfogadom a látványt.

személyek közti
tapasztalatcsere,

gyere, vesz a kamera, gyere!

személyiség-közelebbre?

ahol megálltunk itt,
a hely kissé szűkös, nem baj,
harminchárom éves a lány,
mi fér bele harminchárom évbe?

kórházi zsákba

hány tapogatózás, érintés, féltékeny másolat,
bűntudat fér be?

az istenért,

játsz egyenesen!

te, ez meddig tart?
szomszéd.

engem meg a várakozás untat.

te honnan valósi vagy?

ki vagy te?

én vagyok az, Uram.
nem ismered meg?

nem ismerlek benneteket.

Krisztust megfosztják a ruháitól

kórházunkban gyerekek nevét viselik a tárgyak.
senki nem meri kimondani, ha valaki meghalt,
az átmenetileg név nélkül maradt tárgy beismerés,
néhány napig, amíg új nevet nem kap, a tárgy nem is létezik, néhány
napig,
az állatok teremtéskor,
sorba áll, várakozik, emlékezetből születést idéz.

érints antik kultúrát!

halálraítélt
keresztig ért.

mit gondolsz, ebben a kórházban
nem romlott meg minden gyógyszer,
nem halt meg minden szappan?

tabletta nem igényel hűtést.

nem igényel?

tabletta nem igényel hűtést.

mint az istenekben,
bízzhatunk a gyógyszerekben.

ha elfogy a gyógyszer,

ha elfogy a gyógyszered?

ha elfogy a gyógyszer,

ha elfogy a gyógyszered?

szeg,

szeg,

szeg,

szeg,

gyógy-

szert,

gyógy-
szert,
gyógy-
szert
szeg
meg.

Halálra ítélik Krisztust

A színpadon egymástól kis távolságban elhelyezett, sötét és világos, gömb alakú tárgy, kevés fény éri. Valaki bejön, és a két tárgyról leveszi a leplet, óvatosan összehajtogatja. Kimegy.

gyógyszerszagú érintések
szabályos ritmusában végzem a napi rutint.
áldozattá avatott tablettá
vesszen el a belek kanyarulatain,
frontális ütközést idézzem az emlékezetben, végrehajtsom
törlést az emlékezetben. megváltást teremtsen, pihenést az Úr
a hetedik napon.

megváltást teremt,
pihenést az Úr
a hetedik napon.

harminchárom éves fiú,
női kéz arc maradt
semleges az évek alatt,

arra Anterósz nem járt,
össze nem tapogat

feleslegesen emlőt,

aki keresett, az megtalált,

felébredt?

ne ébreszd fel

a látványt.

nem hat a tableta, és nem hozta be
a törülközőm.

anyám, maga itt?

életemért nem vállalt felelősség,
hogyan boldogság és kiegyensúlyozottság adottság,
nem hibáztatok a mindenért hibáért.

egy,
három,
tizenhárom,
mit számolsz?

elszámoltatsz?

a halálraítélt utolsó vacsoráján
felszolgált kenyér és bor
megfelelő ellátást jelentett.

a terhes lány,
azzal meg mi történt?

hát mi történjen?

van egy cigid?

annyi szeretet van bennem,
ahány simogatás az arcom.

annyi simogatás van rajtad,
ahány szeretet a kézfejed?

a nyugtató, mint kerti tó: szép,
kínál önfeledt elmerülést,

te vagy a hibás mindenért,

a létezésedért én vagyok a hibás,

hibás létezést
hagysz a világban magad után,

elcsúszás marad, csiga után nyál,

megcsúsztam az életben: zuhanok,

és a halálraítélt vajon
számonkéri az élőkön
a tévedéseik?

a tárgyalásig jobb, ha hallgat,
utána meg felesleges a megszólalás,

megmondtam, hogy a tableta
meghozza a kívánt hatást.

Vége